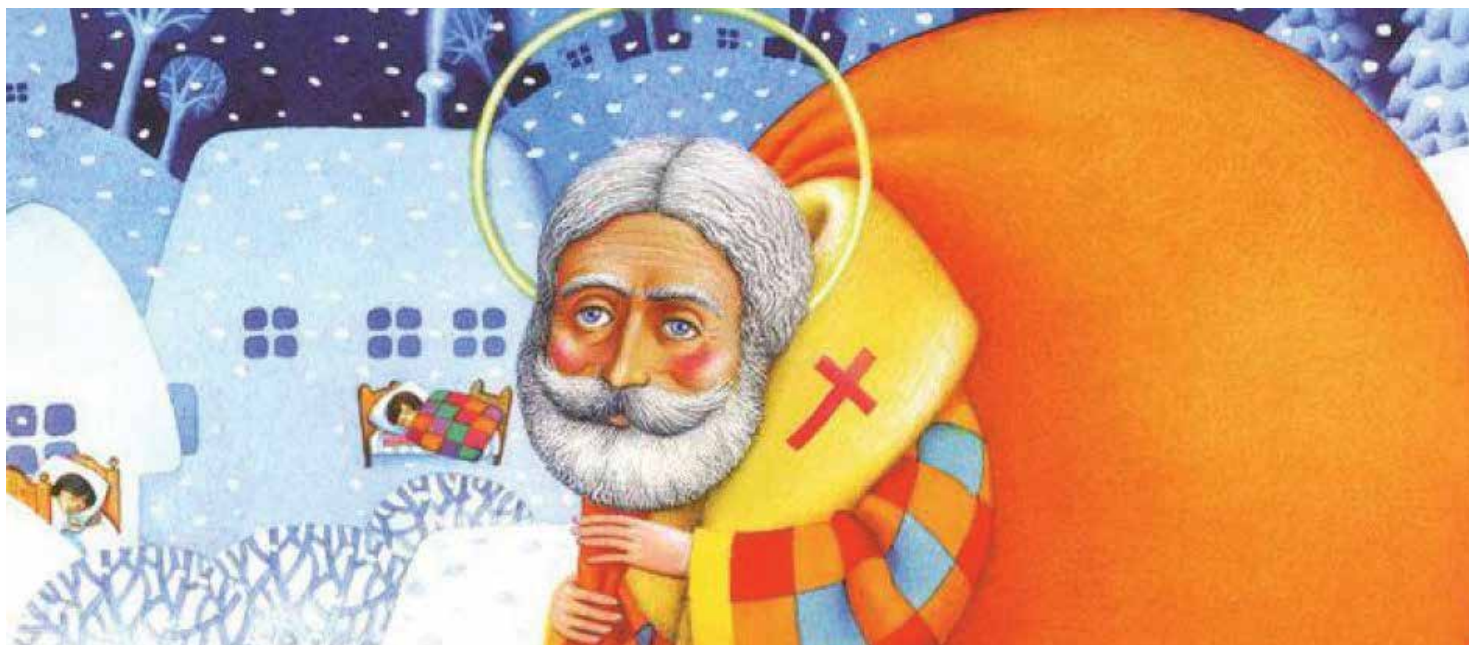

КАЛЕНДАР ЗНАМЕННИХ ТА ПАМ'ЯТНИХ ДАТ НА ГРУДЕНЬ

01 У 1991 році на Всеукраїнському референдумі 90,32 % громадян висловилися за Незалежність України.

01 У 1909 році в місті Коломия народився Анатолій Йосипович Кос-Анатольський, український композитор, народний артист України (1969), лауреат Державної премії імені Т. Г. Шевченка. (†1983)

01 У 1931 році в Тернополі народився Юрій Олійник, піаніст, композитор, педагог, діяч української культури, член Національної спілки композиторів України.

03 У 1722 народився Григорій Сковорода, видатний український просвітник, поет та мандрівний філософ. (†1794)

04 ВВЕДЕННЯ У ХРАМ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ [за григоріанським календарем]

06 День Збройних сил України

08 У 1876 році народилась Марія Степанівна Крушельницька (Слобода), українська акторка, письменниця, громадська діячка. (†1935)

13 У 1926 році у Львові народився Ярослав Романович Дашкевич, український історик, археограф, автор, науковець. (†2010)

19 ДЕНЬ СВЯТИТЕЛЯ МИКОЛАЯ ЧУДОТВОРЦЯ

25 РІЗДВО ХРИСТОВЕ [за григоріанським календарем]

27 У 1595 — народився Богдан (Зинівій-Богдан) Михайлович Хмельницький, український військовий, політичний та державний діяч, гетьман України. (†1657)

26 років тому 1 грудня 1991 року відбувся всеукраїнський референдум щодо проголошення незалежності України

Акт проголошення незалежності України було підтримано в усіх 27 адміністративних регіонах України: 24 областях, 1 автономній республіці та 2 містах зі спеціальним статусом. До бюлетеня було внесено запитання: «Чи підтверджуєте Ви

Акт проголошення незалежності України?».

Текст Акту, ухвалений Верховною Радою 24 серпня 1991 року, було наведено у виборчому бюлетені. Громадяни України висловились на підтримку незалежності.

Результати референдуму 1991 року

У референдумі взяли участь 31,891,742 особи — 84,18 % населення України. З них 28,804,071 особа (90,32 %) проголосувала «За».

3-го грудня 1722 року народився Григорій Савич Сковорода

3-го грудня 1722 року народився Григорій Савич Сковорода, (†1794) — український просвітитель-гуманіст, філософ, поет, педагог.

Освіту здобув у Києво-Могилянській академії. У навчанні був перший, і всі найкращі похвали належали йому. Переслідуваний світськими та духовними властями, з 1770-х років вів життя мандрівного філософа. У філософських діалогах і трактатах біблійна проблематика переплітається з ідеями платонізму та стоїцизму. Сенсаційним людського існування — подвиг самопізнання.

Твори Сковороди за життя друкувались сотнями екземплярів, бо тодішня цензура знайшла їх «противними Святому Писанію і образливими для чернецтва». Вихований у дусі філософсько-релігійного навчання, Сковорода повставав проти мертвої церковної схоластики та духовного гноблення московського «православ'я», спираючись у своїй філософії на Біблію. Сковорода повчав, що царство людини знаходиться всередині неї і

«Щоб пізнати Бога, треба пізнати самого себе. Поки людина не знає Бога в самому собі, годі шукати Його в світі.»

«Вірити в Бога не значить — вірити в Його існування, а значить — віддатися Йому та жити за Його законом.»

«Святість життя полягає в робленні добра людям.»

Офіційна московська релігія ділила людство на більш благословених Богом і менш благословених, а навіть і таких, що перебувають ніби під прокляттям, себто кріпаків. А Сковорода вчив, що «всяка праця благословенна Богом», а розподіл місць коло Бога називав непростимим гріхом. Московське православ'я і взагалі все московське духовенство було

нетерпимим до всього чужого як єретичного, «неправославного». Сковорода навчав, що найбільше й фактично єдине завдання філософії — шукати правду і прагнути до неї. Але в умовах людського життя ця мета недосяжна, і щастя людини полягає саме в тому, що вона все мусить шукати правди. До цієї мети можна йти різними шляхами, і тому нетерпимість до тих, хто інакше думає, не знаходить виправдання. Так само й релігійна нетерпимість не знаходить виправдання, бо вічна правда проявляється на цьому світі в різних формах. Будучи у ставленні до себе самого цілковито безкомпромісним і досягнувши внаслідок цього повну гармонію між своєю наукою та своїм життям, Сковорода був надзвичайно лагідний і оглядний у ставленні до інших.

Сковорода обстоював права людської особистості в кожній людині, а, в перекладі на конкретну політичну мову того часу, це означало сильну демократичну тенденцію, що була поєднана зі співчуттям до закріпачених селянських мас, з гострою неприязню до московських гнобителів.

1-го грудня сповнюється 86 років Юрію Олійнику, піаністу, композитору, педагогу, діячеві української культури

Сьогодні ми відмічаємо день народження Юрія Олійника, відомого українського і американського композитора, піаніста і педагога, зарубіжного члена Національної спілки композиторів України, музичного-громадського діяча, а також активного члена нашої громади.

Бандурна творчість Юрія Олійника — це унікальне явище не лише в українській музиці, а й у світовій музичній культурі. Він створив шість (!) концертів для бандури та симфонічного оркестру, які стали неоціненним внеском у скарбницю сучасного бандурного мистецтва України і світу.

Народився Юрій Олійник 1 грудня 1931 року у Тернополі в родині відомого правника Олексі Олійника. Першою його вчителькою була Ірина Крих — видатна українська піаністка і педагог.

В 1944 році, переслідувана радянською владою, родина Олійників була вимушена емігрувати. Перебуваючи в таборах для переселенців у Німеччині, Юрій Олійник навчався у відомого піаніста і педагога Романа Савицького. Згодом, у Баварії його вчителем був Франц Вагнер.

У 1950 році родина переїхала до США, де Юрій продовжив

свою музичну освіту. У 1956 році він закінчив фортепіанний відділ Клівлендського музичного інституту (клас Артура Лессера), здобувши ступінь бакалавра, а в 1959 році — відділ музикології в Кейс Резерв Університеті, де отримав ступінь магістра.

Композиторську творчість Юрія Олійника необхідно розглядати у тісному взаємозв'язку з його багаторічною виконавською та педагогічною діяльністю. Як піаніст Юрій Олійник концертував у США, активно пропагуючи творчість українських композиторів на американському континенті. До своїх концертних програм він залучав твори композиторів-класиків, сучасні композиції, твори В. Барвінського, С. Людкевича, М. Колесси, В. Косенка, Л. Ревуцького, Р. Савицького, а також власні композиції.

Свою педагогічну діяльність Ю. Олійник провадив у Клівлендській школі «Сеттлемент» (1956–59), Музичній консерваторії Сан-Франциско (1960–67), Каліфорнійському Університеті Сакраменто (1985–87, 1990–93).

Юрій Олійник дав багато концертів та виступів у США і його репертуар включає як стандартні інтернаціональні концертні твори,

так і композиції українських авторів: Василя Барвінського, Миколи Колесси, Віктора Косенка, Станіслава Людкевича, Левка Ревуцького, Романа Савицького та його власні. Прем'єра його першого «Американського» концерту для бандури з оркестром відбулася зі С'єрра Симфонічним оркестром у грудні 1992 року в Каліфорнії. Протягом травня-червня 1995 року його музика лунала на фестивалі «Віртуози» у Львові. Серед творів був також новий на той час Другий концерт для бандури з оркестром, присвячений дружині Олі. Американська прем'єра того ж концерту відбулася в жовтні 1995 року в Сакраменто з Камелія Симфонічним оркестром і отримала признання як публіки так і критиків. Цей концерт був також виконаний в Голівуді симфонічним оркестром «Вест Голівуд» із солісткою Олею Герасименко в 2004 році.

В 1996 маестро Звонімір Гачко, керівник Симфонічного оркестру Сакраменто, замовляє новий концерт для бандури з оркестром.

У лютому 1997 року прем'єра Четвертого концерту для бандури з оркестром відбулася в Одесі (Україна). Американська прем'єра відбулася в березні 1998 року в Каліфорнії з Одеським філармонічним симфонічним оркестром та солісткою бандуристкою Олею Герасименко. У 1999 році три бандурні концерти Юрія Олійника записано на компакт-диску фірмою YVO Productions з тою ж солісткою. Це був перший історичний запис бандурних концертів з симфонічним оркестром. П'ятий концерт для бандури, хору та оркестру «Тисячолітній» (2007), Оля Герасименко — солістка, і Шостий концерт для 2-х бандур і оркестру «Антифонний» (2012), Тарас Лазуркевич і Олег Созанський — солісти, виконано й записано у Львові під орудою Юрія Луцева.

У листопаді 2000 року відбулася прем'єра Фортепіанного концерту

НОВИНИ УКРАЇНИ

Рада зробила 25-те грудня в Україні вихідним днем

Таким чином, офіційно святковим в Україні відтепер буде не лише 7 січня, коли Різдво відзначають християни східного обряду, але й 25 грудня, коли святкують християни західного обряду, а 2 травня стане робочим днем.

У пояснювальній записці до законопроекту зазначено, що нині в Україні є приблизно 11 тисяч релігійних католицьких і протестантських громад, які святкують Різдво за Григоріанським календарем - 25 грудня.

Вони становлять майже третину від усіх релігійних організацій України, тому "необхідно забезпечити права значної частини населення України на святкування Різдва Христового того дня, який відповідає їхнім релігійним та світоглядним переконанням".

Після голосування кількість неробочих днів в Україні лишалася тією ж, що й була - їх 11. А саме:

1 січня - Новий рік.

7 січня - Різдво за юліанським календарем.

8 березня - міжнародний жіночий день.

Великдень (неділя, дата змінна).

1 травня - День праці.

9 травня - День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Трійця (дата змінна, через 49 днів після Великодня).

28 червня - День Конституції.
24 серпня - День незалежності.
14 жовтня - День захисника України.
25 грудня - Різдво за григоріанським календарем.

Мати Кольченка розповіла про стан сина в російській колонії

Стан українського політичного в'язня Олександра Кольченка, якого утримують в російській колонії в Челябінській області, погіршується. "Місяць тому я була на побаченні з Сашею в Копейську. Він дуже худ. Хлопець 190 см росту важить 62 кілограми. Він лежав у лікарні з діагнозом "дефіцит ваги". Його здоров'я почало погіршуватися", - повідомила мама Олександра, Лариса Кольченко.

За її словами, листи від кримських друзів до нього не доходять.

Президент Петро Порошенко заявив, що Україна не припинить боротися за звільнення Кольченка та інших заручників Кремля.

«Переворот» в «ЛНР»

«Зелені» чоловічки знову захопили Луганськ. Люди в масках і зі зброєю окупували центр міста - це результат боротьби за владу вже колишнього голови угруповання «ЛНР» Ігоря Плотницького та псевдоміністра внутрішніх справ Ігоря Корнета.

Плотницький, котрого вже бачили в московському аеропорту 23 листопада, дав свою останню прес-конференцію, під час якої підтвердив - в Луганську реальний військовий переворот.

Служба безпеки України заявляє, що бойовики утримують у полоні 158 українців

69 з них - це військовослужбовці і співробітники правоохоронних органів.

Інформація про місце знаходження 87 заручників точно підтверджена.

Українська біатлоністка Віта Семеренко отримала «срібло» Сочі-2014 після дискваліфікації росіянки

Міжнародний олімпійський комітет (МОК) дискваліфікував за допінг ще п'ятьох російських спортсменів, які брали участь в Олімпіаді-2014 в Сочі.

За порушення антидопінгових правил довічно дискваліфіковані учасники Сочі-2014; серед них біатлоністки Яна Романова і Ольга Вілухіна, бобслеїсти Олексій Негодайло і Дмитро Трунєнков та скелетоніст Сергій Чудінов, - йдеться у повідомленні прес-служби МОК.

МІЖНАРОДНІ НОВИНИ

Україна і Польща погодились з необхідністю зняти мораторій на ексгумацію могил

Зустріч відбулась у Кракові за дорученням президентів Петра Порошенка та Анджея Дуди.

Під час засідання Консультативного комітету сторони погодились з необхідністю зняти мораторій на проведення пошуково-ексгумаційних робіт та спільного їх відновлення.

Сторони домовились співпрацювати з відповідними місцевими органами влади з метою вирішення питань, що становлять обопільний інтерес.

У Чорне море увійшов американський ракетний есмінець

Ракетний есмінець ВМС США James Williams в неділю, 26 листопада, увійшов до акваторії Чорного моря.

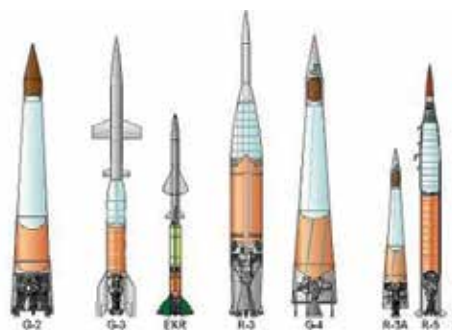
Американський бойовий корабель, на борту якого знаходяться 56 крилатих ракет Tomahawk, рухається в північному

напрямку вздовж західного узбережжя Чорного моря, куди він зайшов по шляху з Червоного моря, де в середині листопада заходив у порт Джидда в Саудівській Аравії.

У серпні цього року James Williams побував у Балтійському морі і заходив у порт Риги.

Після нападу Росії на Україну у 2014 році в Чорному морі практично постійно знаходяться кораблі ВМС США та інших країн НАТО. Конвенція Монтре обмежує час перебування кораблів нечорноморських держав у Чорному морі 21 добою.

В Міністерстві оборони США планують почати будівництво ракет які заборонені угодою з Росією з часів Холодної війни

Таким чином США хочуть змусити Москву дотримуватись домовленостей і не будувати свої ракети забороненого класу.

Як вважають джерела, Росія постійно порушує умови Договору про ліквідацію ракет середньої і меншої дальності, який був підписаний президентом США Рональдом Рейганом і лідером СРСР Михайлом Горбачовим у 1987 році.

Договір між СРСР та США про ліквідацію ракет середньої та малої дальності набув чинності 1 червня 1988 року.

Учасники договору взяли зобов'язання не виробляти, не випробовувати та не розгортати балістичні та крилаті ракети

наземного базування середньої (1000-5500 км) і малої (500—1000 км) дальності. Сторони повинні були протягом 3 років знищити всі пускові установки та ракети наземного базування з радіусом дії 500-5500 км, включно з ракетами як у європейській, так і в азійській частині СРСР. Це була перша в історії домовленість про скорочення наявних озброєнь.

За останні 3 роки США надали українській армії допомогу на 750 млн дол (20 млрд грн), – посол США Марі Йованович

Найбільший ефект дає навчання солдатів ЗСУ, хоча інша військова допомога теж важлива.

Відповідаючи на питання щодо перегляду параметрів продукції військової техніки, яку поставляють Україні, дипломат зазначила, що “коли українські військові приходять до нас із питаннями щодо техніки, ми завжди їх уважно вислуховуємо і розглядаємо можливі варіанти”. Одним із прикладів таких поставок вона назвала надання ЗСУ радарів та окулярів нічного бачення.

“США допомагають Україні в її боротьбі на сході країни, а також тут із реформами. Але все залежить від українців. Не можна від нас очікувати всього. Є інші донори, які багато роблять.

“Ми хочемо допомогти, ми хочемо надавати підтримку. Мені здається, американці вже 25 років дуже щедрі, а останні три роки особливо. Але в підсумку питання в тому, чого хочуть українці і як вони будуть іти вперед”, – заявила Йованович.

13-го грудня 1926 року народився Ярослав Романович Дашкевич

Ярослав Романович Дашкевич — український історик, археограф. Автор понад 1700 наукових та публіцистичних праць. Представник школи Михайла Грушевського. Постраждав від сталінського терору.

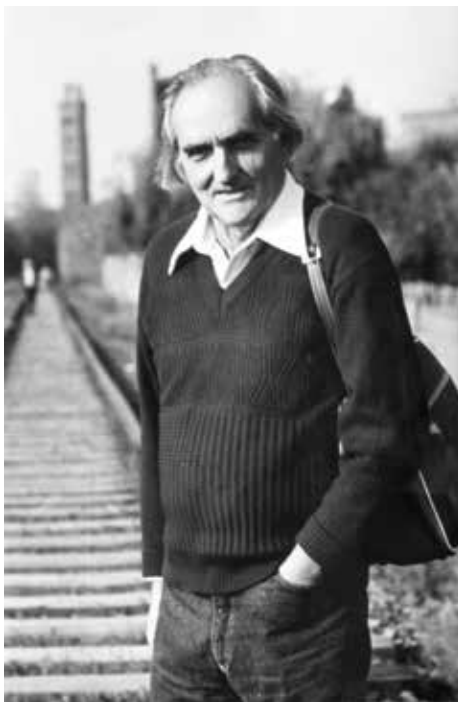
«Як Московія привласнила історію Київської Русі»

**Вперше надруковано у збірці Ярослава Дашкевича «Учи неложними устами сказати правду» (К.: Темпора, 2011. – 828 с.).*

Створюючи свою українську державу, українці повинні переглянути й уточнити свою історію, базуючись на правді, достовірних фактах і історичних подіях. Перебуваючи упродовж століть під владою завойовників, українці фактично були позбавлені можливості впливу на формування національної свідомості і розвиток своєї історії, в результаті чого історія України написана переважно на догоду цим завойовникам. Особливо не виясненим є питання про претензії і домагання Московії, а в подальшому Росії, на історичну спадщину Київської Русі.

В романі-дослідженні В. Білінського (Країна Моксель або Московія // Київ: Видавництво ім. Олени Теліги, 2008, 2009, в трьох книгах) повідомляються факти, взяті з історичних джерел (переважно російських), що свідчать про докорінне перекручення історії Російської імперії, направлене на створення історичної міфології про те, що Московія і Київська Русь мають спільні історичні корені, що Московія має «спадкові права» на Київську Русь.

Звичайне шахрайство московитів, що привласнили собі минуле Великого Київського князівства і його народу, нанесло страшний удар по українському етносу. Тепер задача полягає в тому, щоби, на основі правдивих фактів, розкрити брехливість і аморальність

московської міфології.

Розглянемо основні питання цієї проблеми.

Московські, а пізніше російські, царі розуміли, що без великого минулого неможливо створити велику націю, велику імперію. Для цього потрібно було прикрасити своє історичне минуле і навіть привласнити чуже. Тому московські царі, починаючи з Івана IV (Грозного) (1533–1584), поставили завдання привласнити історію Київської Русі, її славне минуле і створити офіційну міфологію Російської імперії.

На це можна було б не звертати уваги, якщо б ця міфологія не зачіпала корінних інтересів України, не була направлена на повне знищення України – її історії, мови, культури. Час показав, що російські імпершовіністи робили і роблять все можливе для реалізації цієї задачі.

Протягом століть, особливо з початком XVI ст. в голови людей втовкмачували і втовкмачують, що Російська держава і російський народ беруть початок від великого князівства Київського; що Київська Русь – колиска трьох братніх народів – російського, українського

та білоруського; що росіяни за законом «старшебратства» мають право на спадщину Київської Русі. Цією жалюгідною брехнею дотепер користується російська історіографія і державні діячі Росії, а також «п'ята колона» в Україні, в яку входять комуністи і майже всі регіонали у Верховній Раді. Відомо що:

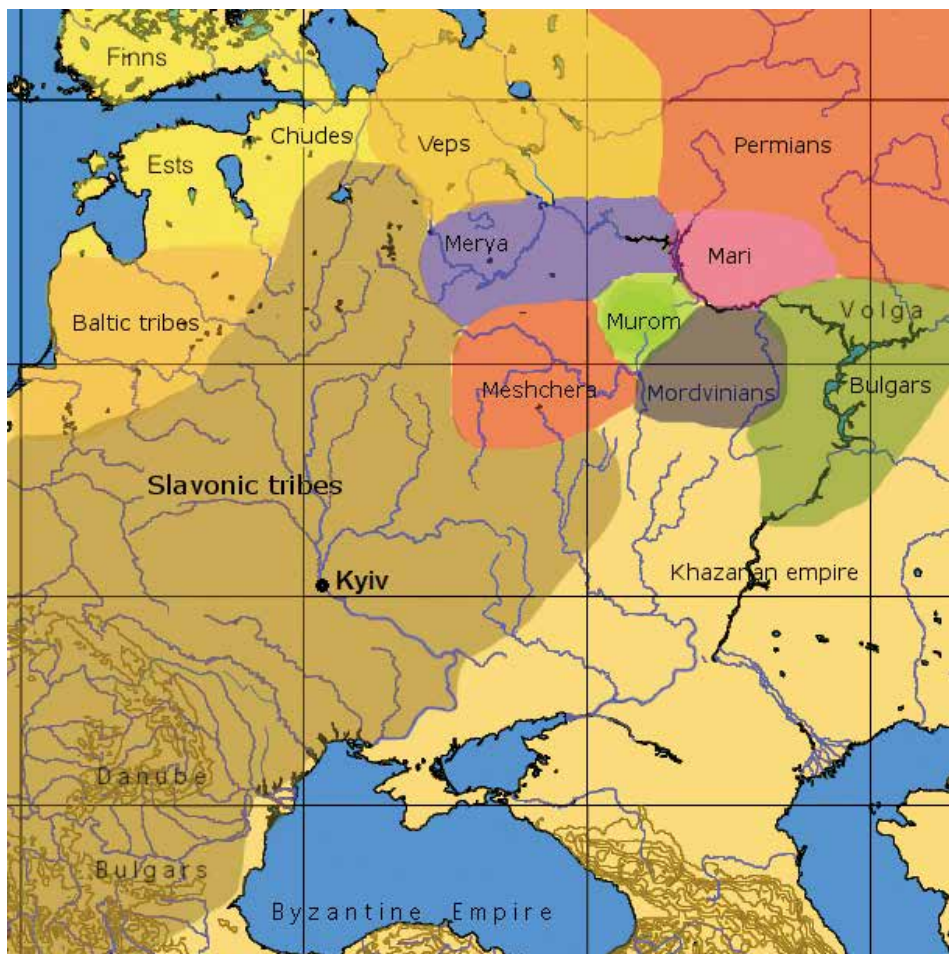
– В час існування держави Київської Русі про Московську державу не було ні згадки. Відомо, що Московське князівство, як улус Золотої Орди, засноване ханом Менгу-Тимуром тільки в 1277 році. До цього часу Київська Русь уже існувала більше 300 років;

– Немає ніяких фактів про зв'язок Київської Русі з фінським етносом землі «Моксель» і пізніше Московським князівством з князівствами земель Київської Русі до XVI ст. В той час, як у 988 році відбулося хрещення держави Київської Русі, фінські племена землі «Моксель» перебували в напівдикому стані.

Як можна говорити про якогось «старшого брата», коли цей «старший брат» появився на світ декілька століть пізніше ніж русичі-українці. Він не має жодного морального права називати себе «старшим братом», диктувати людству правила існування, насаджувати свою культуру, мову, світосприймання. Відомо, що до кінця XV ст. не існувало російської держави, не було старшого брата «великороса» і російського народу, а була Суздальська земля – земля Моксель, а пізніше Московське князівство, що входило в склад Золотої Орди – держави Чингізидів. З кінця XIII до початку XVIII ст. народ цієї землі називали московитами. Московські історики замовчують питання про своє національне походження.

Московити, великороси – хто вони?

Московити. У IX–XII ст. великий край від Тули, Рязані й теперішньої Московської області, меря, весь,

мокша, чудь, мордва, марі та інші – все це народ «моксель». Ці племена стали згодом основою народу, що прозвав себе «великоросами».

У 1137 р. на ці землі прийшов молодший син київського князя Мономаха – Юрій Довгорукий, який залишився без княжого стола у Київському князівстві. Юрій Довгорукий започаткував князювання Рюриковичів на землях «Моксель», очоливши Суздальське князівство. В нього від жінки місцевого племені народився син Андрій, якого назвали «Боголюбським». Народжений і вихований в лісовій глухомані в середовищі напівдиких фінських племен, князь Андрій розірвав усі зв'язки з батьківською дружиною і зі старими київськими звичаями.

У 1169 р. Андрій Боголюбський захопив і зруйнував Київ: прийшов варвар, що не відчував ніякого родинного зв'язку з слов'янською святиною – Києвом

За короткий час (50–80 років) на кожне фінське поселення був посаджений князь із Рюриковичів,

Етнічно-лінгвістична карта Східної Європи 9-го століття розвіює міф про "Три братські народи" - на місці сучасної Москви проживають неслов'янські племена, а на території України та Білорусі живуть слов'янські народи.

уроженець від мами мерянки, муромчанки, мокшанки... Так з'явилися на землі «Моксель» князівства: Володимирське, Рязанське, Тверське та інші. В цей час на землі «Моксель» починають проникати окремі місіонери з розповсюдження християнства. Про масове «перетікання» слов'ян із Придніпров'я на землі «Моксель», як це стверджують московські історики, не може йти ніякої мови. Для чого слов'янам із плодючих земель Придніпров'я іти через непрохідні хащі і болота тисячі кілометрів в невідому напівдику глуш?

На базі християнства на землі «Моксель» починає формуватися мова, яка з часом стала російською. До XII ст. на землях «Моксель» проживали тільки фінські племена. Це підтверджують археологічні розкопки О. С. Уварова (Меряни

та їхній побут за курганними розкопками 1872 р. – 215 с.). Із 7729 розкопаних курганів не виявлено жодного слов'янського поховання.

Антропологічні дослідження А. П. Богданова і Ф. К. Вовка, що проводили вивчення людських черепів, підтверджують відмінні особливості фінського і слов'янського етносів.

У 1237 р. на Суздальську землю прийшли татаро-монголи. Всі, хто схилив голову, цілував чобіт хана і приймав його підданство, залишались живими і неушкодженими, хто не хотів покоритися – знищувались. Володимирські князі Юрій і Ярослав Всеволодовичі покорилися хану Батю. Таким чином, земля «Моксель» ввійшла в склад Золотої Орди імперії Чингізидів і її воєнна сила вплилась у військові сили імперії. Очолював військову дружину землі «Моксель» в складі війська хана Батия володимирський князь Юрій Всеволодович. Факт формування в 1238 р. воєнної дружини із фінських племен, які використовувалися Батием у завойовницьких походах на Європу в 1240–1242 рр., є прямим доказом встановлення влади хана в Ростово-Суздальській землі.

На період воєнного походу Юрія Всеволодовича на Володимирське князівство був посаджений молодший брат Юрія – Ярослав Всеволодович, який віддав хану Батю свого восьмирічного сина Олександра Ярославовича в аманати (тобто заложники). Пробувши в Орді у Батия з 1238 по 1252 р. Олександр, названий і прославлений російськими істориками як Невський, засвоїв увесь устрій і звичаї Золотої Орди, став андом (кровним братом) сина Батия Сартака, одружився на дочці хана Батия і згодом став вірним слугою Золотої Орди, очоливши Володимирське князівство (1252–1263). Він не брав участі в жодній серйозній битві, всі перемоги Олександра Невського – жалюгідна брехня. Князь Олександр просто не міг брати участі в зіткненнях на Неві в 1240 р. і на Чудському озері в

[Дашкевич] початок на стр.6

1242 р. будучи ще дитиною.

Слід відзначити, що управлінська влада Ростово-Суздальських князів була мінімальною. Ханом Батиєм для керівництва князівством (улусом) назначався намісник – великий баскак, а на місцях – удільні баскаки. Це були повновладні правителі Золотої Орди, які керувалися законами Яси Чингізидів. Брехнею російських істориків є те, що суздальські, а пізніше і московські князі були незалежні від Золотої Орди. Першим правителем князівства (улуса) у ханській грамоті названий баскак або даруга, а князі рахувалися на другого, а то і на третьому місці.

Брехнею є те, що Москва заснована Юрієм Довгоруком у 1147 р. Це міф, який не має доказового підтвердження. Москва як поселення була заснована 1272 року. Цього ж року був проведений третій перепис населення Золотої Орди. При першому переписі (1237–1238 рр.) і другому (1254–1259 рр.) поселення – Москва не згадується.

Московія, як князівство, виникло в 1277 р. за наказом татаро-монгольського хана Менгу-Тимура і було звичайним улусом Золотої Орди. Першим Московським князем став Даниїл (1277–1303) (молодший син Олександра т. з. Невського). Від нього бере початок династія московських князів Рюриковичів. У 1319 р. хан Узбек (про це мовиться у вищеназваному романі-дослідженні В. Білінського) призначив свого брата Кулхана удільним московським князем, а з 1328 р. – Великим Московським князем. У російській історичній літературі названий як Калита, Хан Узбек, прийнявши іслам, знищив майже всіх князів Рюриковичів. У 1319–1328 рр. пройшла зміна династії Рюриковичів на династію Чингізидів в Московському улусі Золотої Орди. А 1598 року в Московії перервалася династія роду Чингізхана, яка почалася від князя Івана Калити (Кулхана). Тобто звиш 270 років Москвою правили чисті Чингізиди.

Нова династія Романових

(Кобилиних) у 1613 р. зобов'язалася свято зберігати давні традиції і принесла клятву на вірність старій династії Чингізидів.

Московська православна церква в 1613 р. стала стабілізуючою силою, яка забезпечувала зберігання татаро-монгольської державності в Московії.

Із наведених даних видно, що Московія є прямою спадкоємницею Золотої Орди держави Чингізидів, тобто, насправді татаро-монголи були «хрещеними батьками» московської державності. Московське князівство (а з 1547 р. царство) не мало жодних зв'язків до XVI ст. з князівствами земель Київської Русі.

Великороси. Плем'я великоросів, або російський народ, як він сьогодні зветься, з'явилося близько XV–XVII ст. серед фінських племен: мурома, мері, весі та ін. Тоді зароджується його історія. Немає історії великоросів на землі Київській! Історія великоросів починається із «Залещанської землі», з Московії, які ніколи не були Руссю. Татаро-монголи, що

Олександр "Невський", кровний брат з ханом Сартаком з Золотої Орди

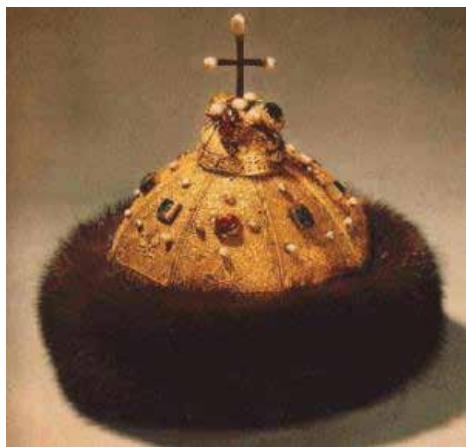
прийшли на ці землі, внесли значний вклад у формування «великоросів». На психологію великороса наклали відбиток запозичення татаро-монгольського інстинкту завойовника, деспота, в якого основна мета – світове панування. Так до XVI ст. сформувався тип людини-завойовника, страшного у своєму неуктві, люті й жорстокості. Цим людям не були потрібні європейська культура й писемність, їм чужі такі категорії як мораль, чесність, сором, правдивість, людська гідність, історична пам'ять тощо. Значна частина татаро-монголів у XIII–XVI ст. влилася до складу великоросів, з них починають свій родовід понад 25 % російської шляхти. Ось деякі прізвища татар, які принесли славу імперії: Аракчєєв, Бунін, Грибоєдов, Державін, Достоевський, Купрін, Плеханов, Салтиков-Шедрін, Тургєнєв, Шереметєєв, Чаадаєв та багато інших.

Щоб привласнити історію Київської землі і увічнити цю

крадіжку, великоросам треба було придушити український народ, загнати його в рабство, позбавити власного імені, виморити голодом тощо.

Українців, які проявилися як нація в XI–XII ст., а можливо, й раніше, оголосили «малоросами» й узялися втовкмачувати цю версію всьому світові. За найменший відступ від цієї версії людей страчували, знищували, засиляли в ГУЛАГи. Радянський період був особливо жорстоким. За той час Україна втратила понад 25 мільйонів своїх синів і дочок, які загинули у війнах за інтереси Росії, під час колективізації, на висилках і в катівнях.

Так «старший брат», «великорос» змушував жити «молодшого брата», «малороса» у жорстоких «обіймах любові».

«Шапка Володимира Мономаха» - бухарська тибетейка котру узбецький хан подарував Іванові Калиті (1319-1340)

СТВОРЕННЯ ІСТОРИЧНОЇ МІФОЛОГІЇ РОСІЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Ще за часів князювання Василя III (1505–1533) в Московії зародилася ідея величі, яку висловив представник Московського православ'я монах Філофей: «Два Рима впали, а третій стоїть, а четвертому не бути». Відтоді у московитів зароджується думка всемогутності й «богообраності», що «Москва – третій і останній Рим». Ці думки поширювались і утверджувались в Московії. Скільки крові було пролито московськими князями, а пізніше – царями заради цієї ідеї-маячні.

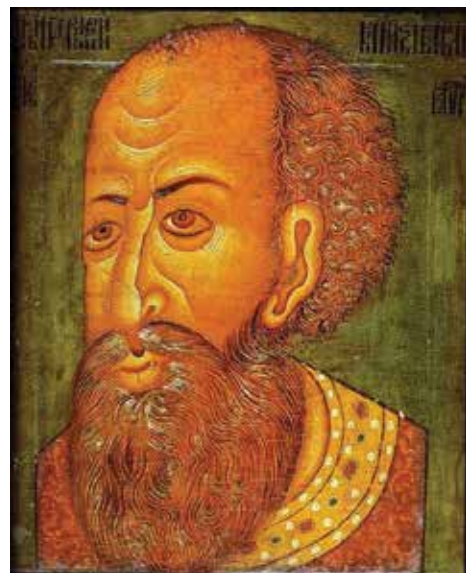
За царювання Івана IV (Грозного)

домагання Московії на спадщину не тільки Київської Русі, а і Візантійської імперії посилюються. Так, за переказами, шапка Мономаха буцімто подарована київському князю Володимирі Мономаху його дідом – базилевсом Константином IX, вважалася символом передачі влади Візантією Київській Русі. Враховуючи те, що першим Суздальським князем був шостий син князя Володимира Мономаха Юрій Довгорукий, то наявність у Московії цієї шапки є «доказом» спадкових прав московських правителів не тільки на Київський великокняжий престол, а і на спадщину колишньої Візантійської імперії. Далі був складений облудний заповіт Володимира Мономаха про передачу «спадкоємних прав» синові Мономаха Юрію Довгорукому, підкорювачу так званої «Залецанської» землі. Все це було видумкою. Насправді, шапка Мономаха була золотою бухарською тибетейкою, яку Хан Узбек подарував Івану Калиті (1319–1340), який приспособив цю тибетейку-шапку для свого звеличення. (Логвин Ю. Кобила, Калита і тибетейка «Мономаха» // Час. – Київ, 1997, 27 березня).

Іван IV (Грозний) уперше 1547 року вінчався в церкві з титулом Московського царя, як «наслідувач» грецьких і римських імператорів. Із 37 підписів, що скріпили грамоту, прислану з Константинополя в Москву, 35 виявилися підробленими. Так Іван Грозний став «спадкоємцем візантійських імператорів». Так узаконилась брехня.

Масованою державну фальсифікацію історії свого народу почав Петро I. Він уперше в 1701 р. видав указ про вилучення в покорених народів усіх письмових національних пам'яток: літописів, хронографів, хронік, давніх історичних записів, церковних документів, архівів тощо. Особливо це стосувалась України-Русі.

У 1716 р. Петро I «знімає копію» з так званого Кенігсберзького літопису, де було показано «об'єднання» давнього літописання Київського і Московського князівств

Іван IV (Грозний), ікона кінця 16 ст., Національний музей, Копенгаген

і обґрунтовувалась єдність слов'янських і фінських земель. Однак доступ до «копії»-фальшивки, як і до самого оригіналу, був закритий.

Ця Петрова фальсифікація стала основою для подальших фальсифікацій – написання т. зв. «загальноруських літописних зводів», в яких обґрунтовувалось право Московії на спадковість Київської Русі. На основі цих фальсифікацій 22 жовтня 1721 р. Московія оголосила себе Російською імперією, а московитів – росіянами. Так була вкрадена у законних спадкоємців Київської Русі – українців історична назва Русь.

Петро I завіз з Європи велику кількість спеціалістів, у тому числі і професіоналів-істориків, яких залучив до написання і фальсифікації історії Російської держави.

Для цього кожний іноземець, що поступив на державну службу, давав присягу про нерозголошення державної тайни і зобов'язувався ніколи не покидати Московську державу. Виникає питання, які можуть бути державні таємниці при «обробці російської історії» давніх часів? У будь-якій цивілізованій європейській країні після 30–50 років розсекречуються всі архіви. Російська імперія дуже

[Дашкевич] початок на стр.6

боїться правди про своє минуле. Смертельно боїться!

Після Петра I, який перетворив Московію на Російську державу, еліта Московії почала замислюватися над необхідністю створення цілісної історії власної держави. За цю справу ретельно взялася імператриця Катерина II (1762–1796), яка не допускала думки про те, що в царському роду вона може бути серед рядової татаро-монгольської знаті. Катерина II, по-європейськи освічена людина, ознайомившись з архівними першоджерелами, звернула увагу, що вся історія держави тримається на словесній билинній міфології і не має доказової бази.

Тож, Катерина II своїм указом від 4 грудня 1783 р. створює «Комісію для складання записок про древню історію переважно Росії» під керівництвом і доглядом графа А. П. Шувалова, в складі 10 видатних істориків. Основна задача, що була поставлена перед комісією, полягала в тому, щоби за рахунок переробок літописів, написання нових літописних зводів та інших фальсифікацій обґрунтувати «законність» привласнення Московією історичної спадщини Київської Русі і створення історичної міфології держави Російської.

Комісія працювала 10 років. У 1792 р. «Катерининська історія» побачила світ. Робота комісії проводилась в наступних напрямках:

- збір усіх письмових документів (літописів, архівів тощо). Ця робота вже частково була зроблена Петром I. Збирання матеріалів проводилось не тільки зі своєї країни, а також з інших країн – Польщі, Туреччини та ін.;

- вивчення, фальсифікація, переписування або знищення історичних матеріалів. Так були переписані літописи: «Слово о полку Ігоревім», «Повість минулих літ», «Лаврентіївський літопис» та багато інших. Деякі літописи переписувалися по декілька разів, а оригінали знищувалися або засекречувалися. Так, були засекречені «Скіфська історія» А. І. Лизлова, що була видана в 1776 і 1787 рр., «Історія Російська із найдавніших часів» В. М. Татищева, видана 1747 р. В «Скіфській історії» А. І. Лизлова вказується, що жителі Московії – це окремий відособлений самобутній народ, який нічого спільного не має з Руссю (Києвом), Литвою, поляками тощо;

- написання нових «загальноруських зводів», які писалися у XVIII ст., а подавалися, що вони XI, XIII, XIV ст. Всі ці зводи проповідували «загальноруську

ідею». Це в той час, коли на київській землі жили слов'янські племена (поляни, деревляни, сіверяни та ін.), які вже були християнами, в «Залещанській» землі жили фінські племена (мурома, меря, весь, мокша та ін.), які перебували у напівдикому стані, і ці племена не мали в історії нічого спільного аж до XVI ст.;

- для обґрунтування єдності Київської Русі і фінських племен були написані тисячі різних зводів. Усі ці зводи і літописи, як вказується в романі-дослідженні В. Білінського є тільки у переписаному вигляді, жодного оригінала. Жодного! Все це вказує на неймовірну за масштабами безсоромності й нахабства, фальсифікацію при створенні історії Держави Російської.

Не можна вічно жити в брехні!

Настав час, щоби українські історики написали правдиву історію України, яка ґрунтувалась би не на фальсифікованих Катериною II літописах і заново написаних у XVIII столітті «загальноруських літописних зводах», а на історичних фактах, зафіксованих у документах, зокрема таких країн, як Польща, Туреччина, Греція, Іран та ін. Люди мають знати правду.

[Юрій Олійник] початок на стр.3

у Львові з Оксаною Рапітою, як солісткою, під диригентурою лауреата Шевченківської премії, Народного артиста України проф. Юрія Луціва. Цей концерт записано на компакт-диску з тою ж солісткою та видано американською фірмою CRS Artists в 2005 році. У 2001 році чотири концерти для бандури з симфонічним оркестром були опубліковані видавництвом Те-Рус у Львові. У вересні 2003 року Третій «Екзотичний» концерт для бандури та оркестру виконано у світовій прем'єрі з великим успіхом в Сакраменто (Каліфорнія). Оксана Герасименко, якій цей твір був присвячений, була солісткою з оркестром Камелія під орудою Юджіна Кастільйо. У квітні 2006 року цей концерт виконав Державний Філіпінський Симфонічний Оркестр

у Манілі, Філіпіни з тою солісткою і диригентом.

У жовтні 2010 року Філармонічний оркестр м. Сакраменто, Каліфорнія, виконав Четвертий концерт для бандури з оркестром «Трипільський». Оля Герасименко-Олійник була солісткою, диригент — Майкл Морган.

У 1999 році за особистий внесок в українську культуру і популяризацію української музики у світі Юрій Олійник був нагороджений Почесною грамотою Кабінету міністрів України, а у 2008 році за вагомий внесок у популяризацію історичних та сучасних надбань України у світі був відзначений орденом «За заслуги» III ступеня. У 2011 році Юрій Олійник був нагороджений Почесною Відзнакою III ступеня Міністерства закордонних справ України за значний особистий внесок у

збереження і розвиток українського музичного мистецтва, зміцнення українсько-американських відносин, утвердження позитивного іміджу України у світі та з нагоди 86-річчя від дня народження.

Юрій Олійник є згаданий серед українських американських композиторів у виданні 1993 року Енциклопедії України, яка була опублікована в Торонто, а також в Біографічному довіднику, який був опублікований в Україні в 1997 році.

Сьогодні панові Юрію сповнюється 86 років, тож многая і благая літа! Дякуємо вам за всю вашу працю на благо України та нашої громади!

УКРАЇНСЬКІ ТРАДИЦІЇ

День Святого Миколая

Це день святкування та вшанування пам'яті Святого Миколая у католиків та православних. Ті церкви, які дотримуються юліанського календаря, відзначають свято 19 грудня за новим стилем (у 20 - 21 століттях), а ті, що дотримуються григоріанського календаря — 6 грудня.

Це найбажаніший день у році для дітлахів. Напередодні свята діти пишуть до нього листи зі своїми побажаннями і кидають їх у поштову скриньку або кладуть за вікно і моляться до нього, просячи передусім здоров'я собі та батькам. У день перед святом згадують всі свої добрі і злі вчинки, зважують: чого більше. Чи буде подарунок, а чи, можливо, різка? Бо чемні діточки обов'язково знайдуть під подушкою подарунок, а неслухняні — прутик. Ця різочка є своєрідним попередженням дитині, що час задуматися над своєю поведінкою і виправитися.

А в ніч на 19 грудня до кожної дитинки приходить Святий Миколай і кладе під подушку подарунки.

В сучасні часи з'явилась добра традиція — саме у день святого Миколая опікуватись сиротами та знедоленими дітьми, даруючи їм подарунки.

Святий Миколай опікується воїнами, водіями і тими, що подорожують, допомагає бідним у скруті; вважається покровителем дітей і студентів, моряків, торговців, і лучників.

Святий Миколай був багатою людиною і дбав про бідних людей тих часів. Найбільш імовірно, що традиція дарувати подарунки пішла від відомого випадку, коли один збіднілий чоловік не міг забезпечити своїх трьох доньок приданим. За тамтешніми звичаями, вони не змогли б вийти заміж.

Миколай, у той час ще не єпископ, дізнавшись про це, вирішує скористатись батьківським спадком щоб зарадити біді. Протягом трьох

ночей він пробирався до убогої хатини та щоразу закидав крізь вікно у кімнату, де ночували сестри, шмат золота — на придане для кожної з дочок. Крім того, святий Миколай бажав, щоб ті три дочки не знали хто їм закидав це золото.

За давньою українською традицією, старші господарі села на свято збиралися, щоб зварити пшеничного пива. Влаштовувалася гостина, після якої всі весело з піснями їздили на санях довкола села. Дітям цього дня дарувалося особливе печиво — миколайчики.

На Харківщині існував звичай святкувати триденні Миколині свята, на які варили кутю і узвар, щоб у наступному році забезпечити врожай на жито й плоди. На всій території України влаштовували заздравні обіди на честь Миколая Угодника з приготуванням ритуального пива й медів. На Поділлі цього дня чекали «полазника» — чоловіка, який першим зайде до хати, що віщувало багатство й щастя протягом року. Також, через подвір'я мав пройти хазяїн, дати худобині їсти й привітати її словами:

«Дай, Боже, добрий день, щобись худібонька здорова була та й я з тобою ще й зі своєю дружиною!»

На Київщині газда, прийшовши цього дня із церкви, брав миску зі свяченою водою, паляницю з грудочкою солі, квача з різного

зілля, ішов кропити господу, худобу та збіжжя, примовляючи:

«Святий Миколай, помилуй та сохрани нас від усякого лиха!»

До дня Миколая прийнято віддавати борги. Українська приказка говорить: «Якщо ти мені не віддаси до Миколи, то вже не оддаси ніколи». Серед прикмет, що пов'язані з цим днем: великий іній — на врожай хліба. Якщо ж 19 грудня йде дощ — гарно вродить озимина. Мороз цього дня означав великий врожай хліба й городини.

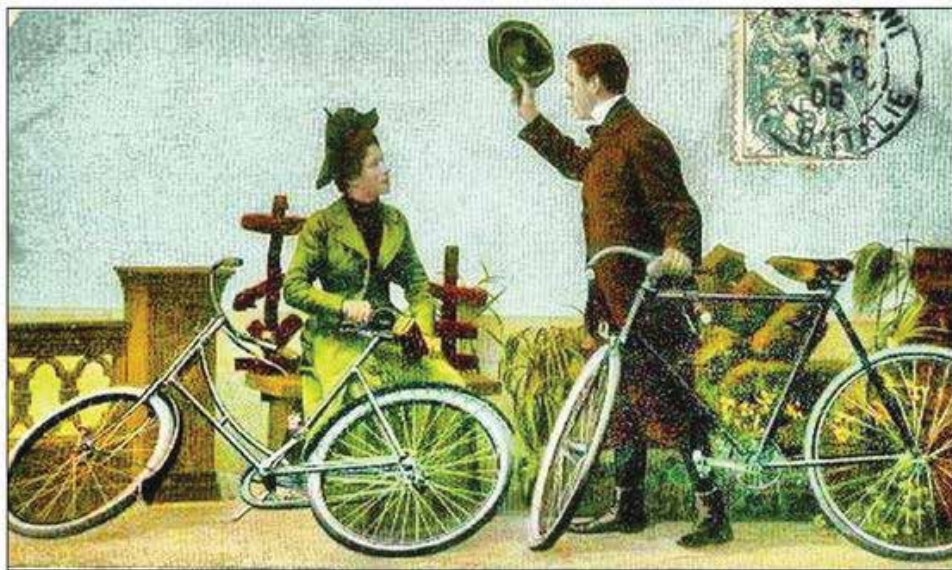
В незалежній Україні образ святого Миколая і традиції дарувати подарунки відроджуються. Також дедалі більше шанується традиція прояву турботи про нужденних: як у вигляді добродійних заходів у церковних громадах, так і в світських благодійних проектах.

У школах напередодні свята проводяться уроки, на яких дітей вчать писати листа святому Миколаю.

6 червня 2006 року Президент України Віктор Ющенко підписав указ № 481/2006 «Про заходи щодо відродження традиційного народного мистецтва та народних художніх промислів в Україні», що передбачає, зокрема, опрацювання питання створення комплексу

ЦІКАВЕ

Шляхетність і етикет: якими були манери галичан сто років тому

Галичани завжди мали репутацію людей вихованих і шляхетних, аж до демонстративної манірності й церемонності. Вона виявлялася і у великому, і у дрібницях: у вишуканому вбранні пань, у несподіваній галантності панів, у поважних походах до театру, у вишуканих інтер'єрах галицьких цукерень, у мові старих газет, у цілуванні жіночих рук... Етикету в Галичині завжди надавали великого значення й навчали правилам доброго тону змалечку. Тому вислів "галицьке виховання" має вжиток і сенс до сьогодні. Спробуйте замінити "галицьке" іншим прикметником... Не дуже виходить, чи не так?

Сотню років тому журнал «Нова хата» вчив галичанок не тільки куховарити, модно одягатися та вести домашнє господарство – особливу увагу тут приділяли правилам етикету. Окремі з них застаріли, а деякі залишаються актуальними дотепер.

От чи знаємо ми, як правильно йти вулицею? Не поспішайте із ствердною відповіддю... Правильно, коли молодші біля старших, а чоловік біля жінки йдуть з лівого боку. Якщо ж чоловік іде з двома жінками, то старша з

жінок розміщується посередині, а чоловік – завжди з лівого боку. При зміні напрямку руху чоловік повинен непомітно перейти поза жінкою, щоб знову опинитися з лівого боку від неї. Якщо доріжка така вузька, що неможливо

На велосипедній прогулянці. Листівка початку XX ст.

розміститися вдвох, то жінка має йти першою. Проте при виході з поїзда, автобуса, машини чоловік йде попереду, щоб допомогти вийти супутниці. У кав'ярні чи ресторані чоловік має йти першим, аби знайти гарний столик для товаришки.

А чи вміємо ми вітатися? При зустрічі на вулиці європейський чоловік вітається першим, на відміну від емансипованої Америки. Зараз уже відійшов у минуле звичай цілувати жінкам руку. А у міжвоєнній Галичині такий поцілунок вважався свідченням поваги до жінки. Проте на вулиці не рекомендувалося цілувати паням руку, щоб, бува, не поставити даму в незручне становище: а якщо рукавичка буде мокра від снігу чи дощу, або, боронь Боже, несвіжа чи не напарфумлена? А ось у бальній залі, театрі, на гостині чи вечірці цей звичай був обов'язковим! При цьому чоловікові слід було з'ясувати, що для поцілунку він повинен схилитися до поданої руки, а не підносити руку пані до своїх вуст.

Сьогодні поширився новий спосіб вітання – поцілунки при

зустрічі, хоча на початку минулого століття така поведінка вважалася би вкрай нетактовною.

А те, що курити в присутності дами є неприпустимим, мабуть, і зараз усім відомо.

Існували свої правила і при виборі подарунків. Подарунок повинен відповідати фінансовим можливостям дарувальника. Якщо не дуже забезпечена людина робить занадто коштовний дар, то це, найшвидше, викличе незручність у того, хто подарунок приймає. Подарунок повинен цінуватися не за матеріальну вартість, а за оригінальність та щирість.

Квіти завжди вважалися гарним подарунком. Чоловік, який часто перебуває в домі якогось подружжя, повинен при всякій нагоді передати пані дому скромну китицю квітів. Загалом, квіти та солодощі – це ті дві речі, які може дарувати чоловік знайомій жінці, з якою його не пов'язують ближчі стосунки.

А які ж дарунки могла робити жінка? Квіти можна було дарувати чоловікові тільки у двох випадках: або дуже старенькому, або хворому.

На початку минулого століття ручні роботи (вишивки, гаптування, картини) були популярним подарунком, але за умови, що вони майстерно виконані.

Ні в якому разі не рекомендувалося дарувати свою світлину. Фотографія – це частка нас самих, яку не можна роздаровувати замість попільничок, ручок чи інших дрібниць, адже одного прекрасного дня вона може опинитися в кошику для сміття, як непотрібний кусник паперу або й як немилий спомин.

Найкращим подарунком, зробленим жінкою, безумовно, вважалася книга.

Якщо не було можливості привітати когось особисто, то привітання не відкладалося, а подарунок відсилався кур'єром з обов'язковою візитівкою дарувальника.

Шляхетної поведінки дотримувались не тільки «на вулиці» – вона була обов'язковою

і вдома. У журналі «Нова хата» за лютий 1928 року читаємо: «Добре поведення не може бути ніколи «напоказ» для чужих, як добра порцеляна, яку витягується лише на прийняття гостей. Чемність та добра поведінка – це річ, яка ушляхетнюється через довге і щоденне ужиття. Будьмо передусім чемні до своїх найближчих, дбаймо, щоби в чотирьох стінах нашої хати панувала сонячна атмосфера, а тим самим даємо уже нашим дітям найкращу підставу «доброго виховання».

Суперечки, які трапляються у сім'ї, не радилося вирішувати під час трапези. Спільний обід чи вечеря – це ті поодинокі хвилини, коли сім'я збирається разом і затишна родинна атмосфера залишається з дітьми на все життя. Та й готування їжі галичанки перетворили на мистецтво. Наші господині дотепер користуються кулінарною книгою «Перша українська загально-практична кухня», написаною у 1929 році Ольгою Франко – невісткою Івана Франка, яка вивчала кулінарне мистецтво у Відні.

Обов'язково стіл накривався скатертиною, сервірувався. Стіл мав бути гарно оформленим, страви подавалися господинею з приємною усмішкою, а обід проходив неквапливо у дружній атмосфері.

Велика роль у створенні домашнього затишку, звичайно, покладалася на жінку. Навіть при виснажливій хатній роботі жінка повинна була виглядати охайно. «Найкращий настрій знищить занедбана, негарна жінка. Вона мусить тямити, що до обіду не можна сідати в брудному [фартушку], з нечесаною головою. Одяг жінки впливає дуже багато на ціле домашнє поведіння», – читаємо в журналі «Нова хата» за лютий 1928 року. «Мусимо знайти у нашому бюджеті місце на домашній стрій [одяг]», – підсумовує дописувачка у журналі «Нова хата» за жовтень 1934 року.

Щоб гарно виглядати, жінка при всіх домашніх клопотах повинна завжди знаходити час

Ольга Франко (Білевич) невістка Івана Франка

для себе. А для цього їй потрібна правильна організація праці та помічники у домашніх справах. І такими помічниками ставали... не чоловіки, як читачки, мабуть, подумали, а діти. Галицькі чоловіки початку минулого століття жіночих хатніх обов'язків не виконували. Як новину сприймали галичанки повідомлення у журналах про те, що у далекій і геть незрозумілій Америці чоловіки не тільки не соромляться гуляти з маленькими дітьми у візочках, але й допомагати жінкам на кухні!

Аби діти стали помічниками у веденні домашнього господарства, їх треба було привчити до думки, що хатня робота важлива і цікава. «Ніколи не можна згідно говорити про господарські обов'язки в присутності дітей, ніколи не справляти їх як примус, лише як забаву або дуже важний обов'язок. Не кажіть до дитини: ти мусиш це зробити, а лише – я дозволяю тобі зробити», – читаємо у «Новій хаті» за вересень 1931 року.

Успірні питання щодо виховання дітей повинні виказуватись обережно і погоджуватись тільки поміж батьками. В іншому разі діти будуть використовувати батьківські суперечки на свою

користь.

А вихованню дітей, їх естетичній культурі приділялася в Галичині велика увага. «Дитина з тонким естетичним смаком не вчинить ніколи поганого діла. Вона почує до нього естетичну відразу. Тому в рідній хаті нехай окружає дитину зі всіх сторін краса: гарна хатня обстановка, гарна посуда і гарні кімнатні квіти. Нехай в родині гарно висловлюються, рухаються, поводяться, одягаються», – читаємо у статті Володимири Жуковецької в журналі «Нова хата» за лютий 1932 року.

Проте галичанки були не лише добрими господинями, дружинами та матерями – вони брали найактивнішу участь у громадському житті. В Галичині жінка завжди вважалася вільною, рівною чоловікові. Можливо, саме завдяки активній громадській позиції галицького жіноцтва і виробилася особлива повага до жінок, адже вони розумілися не тільки в домашньому господарстві, але і в політиці та культурі.

**По матеріалах
«Галицький Кореспондент»
від Наталії Храбатин**

ДОМАШНІ РЕЦЕПТИ

**Пляцок
«Небо в Роті»****ІНГРЕДІЄНТИ***Для тіста:*

Борошно – 300 г

Масло – 150 г

Розпушувач – 1,5 ч.л.

Сметана – 3 ст.л.

Жовтки з варених яєць – 4

штуки

Цукрова пудра – 100 г

Для крему:

Згущене молоко – 300 г

Вершки (від 30%) – 500 мл

Желатин – 15 г

Для яблучної начинки:

Яблука (великі, кислосолодкі) –

6 штук

Мед – 3 ст.л.

Лимонний сік – з половини

лимона

Для глазури:

Шоколад – 100 г

Масло – 70 г

Молоко – 100 мл

М'яке масло збиваємо з цукровою пудрою, додаємо по одному варені жовтки. Сметану змішуємо з розпушувачем і додаємо до масляної маси. Борошно просіюємо та додаємо до масляної суміші. Змішуємо м'яке тісто, загортаємо його в харчову плівку та ставимо в холодильник на 20-30 хвилин.

Поки тісто в холодильнику, приготуємо яблучну начинку; яблука чистимо та тремо на грубій тертці. Викладаємо їх в каструльку, та варимо на малому вогні до м'якості. Виключаємо вогонь, додаємо мед та лимонний сік.

Приготування крему. Вершки (50 мл) нагріваємо та розводимо в них

желатин. Решту вершків збиваємо на середніх оборотах міксера до густоти, і продовжуючи збивати додаємо порціями згущене молоко. Змішуємо нашу вершкову масу з желатином. Крем готовий.

Виймаємо тісто з холодильника та ділимо на 2 частини. Акуратно розкачуємо тісто на папері для випічки. Разом з папером викладаємо тісто на форму (22 см) і відправляємо його в розігріту до 180 градусів духовку і випікаємо 10 хвилин до золотистого кольору.

Збираємо пляцок: на корж (коржі дуже ніжні, тому працюємо з ними дуже акуратно) викладаємо теплу яблучну начинку. На начинку - половину крему. Далі знову корж, і кремova начинка.

Ставимо пляцок в холодильник на кілька годин, щоб крем застиг.

Готуємо глазур. Масло розтопити, додати молоко та подрібнений шоколад. На повільному вогні доводимо масу до однорідного стану. Даємо трохи охолонути та виливаємо на торт.

Прикрашаємо до вподоби.

[Григорій Сковорода] початок на стр.2

ТЕМА ДРУЖБИ

Як на джерело радощів, а звідси — душевного здоров'я, Сковорода вказує на дружбу. Однак вибирати друзів треба дуже обачно, оминаючи підлабузників і криводушних. Бо нерідко нещирі друзі залучають молоду людину до непомірності, спокушаючи запевненнями, що для чистого все чисте; у таких випадках треба рішуче побороти соромливість і твердо відмовити, а надалі і взагалі відмовитися від спілкування з такими людьми, — застерігає наставник. Якщо «ми охоче підтримуємо зносини з людьми, які ще досі здорові, але розум яких пошкоджений і насичений отруйним вченням», ми ризикуємо втрапити у їхнє становище.

СТАВЛЕННЯ ДО ЖИТТЯ

В одному з пізніших послань Сковорода розповідає про зустріч з ченцем, якого

«страшенно мучить демон печалі, і який звичайно називають бісом

меланхолії. (...) Даючи поради цій людині, я сам ледве не пропав. (...) Дуже важливе значення має, з ким щоденно спілкуєшся і кого слухаєш. Бо поки ми слухаємо, ми їх дух в себе вбираємо.»

Сковорода конкретизує зв'язок між духовними та тілесними недугами: людина, яка зловживає м'ясом та алкоголем, довго зупиняється на тривожному роздумі — «звідси передчасне старіння, коли не щось гірше». У листі до Михайла Ковалинського, вміло користуючись латинською клінічною термінологією, він перелічує хвороби та стани, які, за його спостереженнями, найпоширеніші серед людей

Григорій Сковорода мав величезний вплив на своїх сучасників і на дальше українське громадянство, і то не лише своєю етичною наукою, а головним чином своїм життям, в якому слово ніколи не розходилося з ділом: його вчення було в повній згоді з його життям.

[День святого Миколая] початок на стр.11

«Садиба Святого Миколая» в Івано-Франківській області з Будинком творчості народних майстрів Національної спілки майстрів народного мистецтва України. У 2010 році президент Віктор Янукович доручив уряду передбачити в держбюджеті на 2011 рік кошти на будівництво Маєтку святого Миколая в національному природному парку «Гуцульщина».

Цього дня деякі громадські організації проводять традиційні благодійні акції для сиріт. Так, у Львові щороку проходить акція «Миколай про тебе не забуде!»: в місті організовується «Фабрика святого Миколая», куди жителі приносять подарунки та пожертви для сиріт; активісти акції ввечері 18 грудня та 19 грудня розносять їх дітям. Пласт щороку збирає кожен курінь та готує велику програму для дітей-сиріт та інвалідів.

До свята приурочуються й інші події. Так, у Львові, саме на Миколая, відкривають різдвяну ялинку.

ДЛЯ ДІТЕЙ

Розмальовка «Святий Миколай вітає дітей»

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень: hromada.sf@gmail.com або (415) 480-4557

JULIVANNA MUSIC STUDIO

VOICE & PIANO LESSONS

IN THE EAST BAY

Piano for fun and personal enjoyment

Learn vocal technique, breath control and enhance your vocal range

European performing and teaching experience

Music Teachers Association of California member

Performance skills for all levels, styles and ages

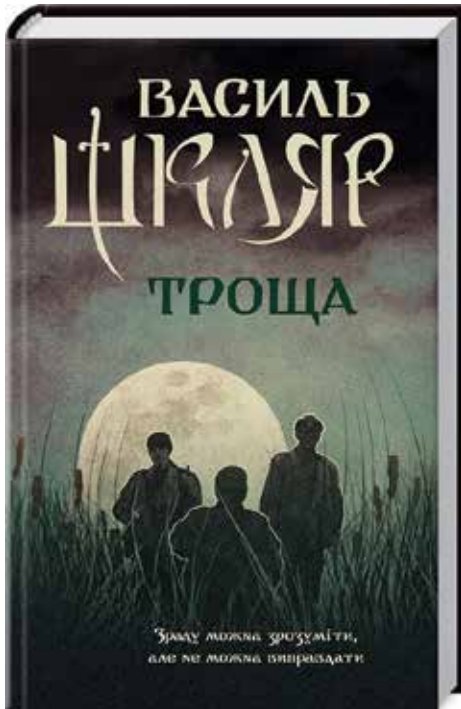
Personalized coaching for successful auditions, recordings & live performances

For more information contact Ivanna at
(925) 577 3078 (cell)

**УРОКИ ФОРТЕПІАНО
І ВОКАЛУ ДЛЯ УЧНІВ
УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ
І ВСІХ БАЖАЮЧИХ**

КНИГИ

«ТРОЩА» Василь Шкляр

Новий роман Василя Шкляра написаний на основі свідчень волинянки. «Троща» є романом про УПА, найтяжчі часи, які прийшли в другій половині 1940-х. Сам автор каже, що «книга написана для того, аби показати світові, що українці не змирилися з режимом, і продовжують боротьбу, як і раніше».

Для головного героя, вояка УПА, війна вже минула, проте боротьба не забулася. Та раптом він бачить на цвинтарі недавню могилу свого бойового товариша, і спогади наринають на нього з новою силою. «Свої» і «чужі», дружба та розбрат, кохання і зрада, помилювання й помста, свобода й неволя... Перед його очима знов розгортаються бої та тривають допити, постають обличчя різних людей, та ніяк не з'являється личина зрадника...

Попит на книжку Василя Шкляра надзвичайно високий – з моменту виходу книжки у вересні вже було додруковано три нових накладу, і кількість проданих примірників наближається до 30 тисяч.

**«(НЕ)ІСТОРИЧНІ МИТИ
Нариси про минулі
сто років» Володимир
В'ятрович**

Володимир В'ятрович є професійним істориком котрий досліджує український визвольний рух ХХ століття. Його праці «Історія з грифом "Секретно"» та «За лаштунками "Волині-43"» являються бестселерами.

Нова книга В'ятровича не є науко-популярною у традиційному розумінні цього слова. Але він не зміг би її написати, якби не був істориком котрий глибоко розуміє тему.

Розуміти минуле, щоб впевнено дивитись у майбутнє! Це розповіді не про знайомі з підручників події минулого. Тут ідеться про ті, які можна назвати митями фокусування історії, коли в одній хвилині відбивається життя всього покоління. (Не)історичні миті, які лягли в основу цієї книжки, вихоплено з останнього століття української історії: потяг, що везе київських студентів під станцію Крути; хлопчик в українському селі, який вмирає від голоду 1933-го; останні бійці УПА в останній криївці; радянський концтабір, де гине поет, але лишаються жити його вірші...

**«ПО ЧЕРВОНОМУ СЛІДУ
Убивство у Мюнхені»
Сергій Плохій**

Новий твір Сергія Плохія засновано на архівних матеріалах та протоколах суду і розповідає про одного із найвідоміших агентів КДБ, вбивцю Степана Бандери і Лева Ребета, Богдана Сташинського. Детально і вичерпано описані день, коли був убитий провідник ОУН, і слідство, що велося після події.

Детально і вичерпно описані день, коли був убитий провідник ОУН, і слідство, що велося після події. Автор пропонує новий погляд на долю Сташинського, чия історія є головною у цьому творі.

Сергій Плохій — професор історії і директор Українського наукового інституту Гарвардського університету, один із провідних фахівців з історії Східної Європи, входить до наукової ради Українського історичного журналу. Автор дев'яти книг, зокрема новаторського підходу до історії України видання «Брама Європи», а також книжки «Остання імперія», відомої новою інтерпретацією останніх місяців життя Радянського Союзу.

Федір Александрович, виставка «Singing Fields» в Сан-Франциско присвячена пам'яті жертв Голодомору [з 30 листопада по 3 грудня 2017]

across Ukraine, France, Germany, Jordan, and Lithuania.

A poet and a writer, he has published several poetry collections in Ukraine. Fedir Alexandrovich is the subject of a documentary feature "Russian Woodpecker", a winner of the World Cinema Documentary Grand Jury Prize at 2015 Sundance Film Festival, that investigates the cause of the 1986 Chernobyl nuclear disaster in Ukraine.

* * *

Я приїхав у Сан Франциско, і перше, що побачив, це був туман, з якого з'являлася Койтауер. Нещодавно я був в Маріуполі де бачив на пошті та в аеропорту, що знаходиться біля лінії фронту, мозаїки Арнаутова, українського художника, учня Дієго Рівєри. Маріуполь і Койтауер - та сама особистість, у Маріуполі, де мені показав мозаїки місцевий краєзнавець Олександр Чернов. Арнаутов залишив мозаїки і в Сан Франциско і в Маріуполі. На жаль, мало хто його знає в Україні. Він похований у безвісті на Маріупольському цвинтарі. Саме з Маріуполя та маленьких містечок Донбасу зі знищеною екологією, сірими обличчями людей, я прилетів цього разу до Каліфорнії, де можу вільно дихати і бачити уміти дощем квіти. На Донбасі я бачив молодих людей, з виразками на обличчі, я бачив людей, що мріють щоб знову були запуснені заводи, я бачив міста де середня тривалість життя 45 років, і ці заводи - залізні дракони, побудовані Сталіним, перемелюють здоров'я людей. Та й люди, що володіють ними, це люди, що знищили не лише екологію, але й культуру.

*Сталін не помер,
у тих хто при владі,
в серці живе Сталін.*

NOV 30 - DEC 3, 2017
"Live Worms" Gallery
1345 Grant Ave,
San Francisco, CA 94133
November 30, Thursday
5 p.m.-9 p.m. Opening
Reception Art Talk
December 1, Friday
First Friday Art Walk
6 p.m.-9 p.m. Artist Performance
December 2, Saturday
7:00 p.m. Fedir Alexandrovich
Poetry Reciting &
Artist Performance
December 3, Sunday
7:00 p.m. Artist Performance
Exhibit Closing

Fedir Alexandrovich (b. 1982, Kyiv), is a Ukrainian artist and a faculty member at the Academy of Fine Arts in Kyiv, institution, that once hosted such important avant-garde figures as Kazimir Malevich and Vladimir Tatlin.

Alexandrovich's art aims at capturing the intensity of emotions

and communicating the depths of human suffering, while remaining in a perpetual quest for the ultimate truth of being. His art has been shaped

by his keen interest in Ukrainian and European avant-garde and influenced by German Expressionism, Kazimir Malevich's Suprematism and Vladimir Tatlin's Constructivism.

His crossover into theater production design has been an extension of his fascination with Ukrainian artists Anatol Petrytsky, Aleksandra Exter, Aleksander Bogomazov, whose art was both an inspiration and a vehicle for the avant-garde theater in 1920s Ukraine.

Among contemporary influences, Alexandrovich cites Pierre Soulages, whose work Black Lights once left a lasting impression on him as a student of art.

A prolific artist, Alexandrovich has designed over 40 theater productions in Ukraine and Germany, participated in more than 50 art exhibitions in galleries and museums

*Сковорода-українській Дон Кіхот,
ще мандрує світом,
де борошно роблячи з людей,
на чорних джипах,
їздять маленькі сталіни.*

Маленькі Сталіни успадкували ці заводи, барони та герцоги Донбасу; Ахметови, Новінські - вороги української держави. Їх політика скерована на знищення людського життя. Ці заводи побудовані американською фірмою Кана за гроші отримані за продаж зерна у 32 - 33 роках. Ці заводи, що знищують Донбас, - є діти голодомору. Смерть, яка прийшла й забрала зерно, породила ці заводи. Саме голодомор є темою частини моїх робіт виставлених зараз у галереї "Live Worms" в Сан Франциско. Це серія, яку я створив у 2011 році під час важкої хвороби; ці роботи є частиною певного вітваря голоду, неіснуючої церкви присвяченої голодомору, яка так і не була збудована. Це зображення людей померлих від голоду, чиї душі оточують нас. Це спроба звільнитися від них. Дивно, але вони нагадують мені людей з якими я був тісно пов'язаний під час життя. Ця серія була представлена на знаменних виставках у Києві, висіла у музеях, а зараз час показати її тут, в Сан Франциско. І дати можливість людям торкнутися нашої трагедії, коли мільони українців були знищені Москвою. Цю серію я створював одночасно з виставою про голодомор "Зерносковище", виставою забороненою за часів Януковича директором театру, який за будь яку ціну хотів вислужитися перед владою, Дмитром Чебораком у Коломиї. Я радий, що щось залишилося від цієї вистави, над якою ми разом з режисером Максимом Голенко працювали цілий рік. Ці образи написані на матраасному тикі не випадково, я обрав матраасний тик як тканину, що уособлює радянський час. Час, про який треба пам'ятати щоб більш ніколи не повторити. Було б добре якщо б тут, у Сан-Франциско, був пам'ятник чи вітвар голодомору, де кожна людина могла б згадати вбитих Москвою Українців не лише

у четверту суботу листопада, але й будь який час.

Я поставив, як художник, більше 40 вистав в Україні, Німеччині та Білорусі. Але ця невітлена вистава про голодомор згадується мені кожної ночі, і я прокидаюся з криком жаху, чим звично роблю неприємності моїм друзям, в яких я зупиняюсь. Сподіваюсь, вони пробачать це мені.

Інший цикл робіт присвячений війні. Разом з волонтерами, котрі є членами української громади тут в Сан Франциско, які їздять допомогати пораненим в Україну, я ходив у військові шпиталі й малював реалістичні портрети поранених військових. А потім дарував їм їхні портрети. Можливо після того, як я їх намалював, можливо тому що просто побачив їх очі, я створив серію робіт про поранених; про вмирання, але й про надію на повернення до життя. Про війну, коли бомби раптово падають на беззахисні будинки, які оточені квітами, будинки мирних людей. Трагедія сучасної війни, яка вбиває та калічить перш за все мирне населення, сучасної війни, яка розв'язана Російською Федерацією, Московщиною, що діє за допомогою тероризму по всьому світу; в Україні, Сирії, Європі - руками російських та ісламських терористів, всюди по всьому світу породжуючи зло й безлад. Девізом Московщини є брехня і прибуток.

Мої роботи про страждання людей та душ - вони промовляють у всі часи проти імперії зла, яка мала на протязі часів різні назви та форми. Тому проти неї виходили митці - Дон Кіхоти, що створюють власні світи. Якщо Наполеон хоче завоювати світ, Наполеон як уособлення завойовника, диктатора, пекельного вогню, проти нього виходить Дон Кіхот.

Я боровся з Московщиною, як міг, я знайшов млин зла, символ радянської системи, що виникла з туману часу. Це колосальний залізний мур 1000 метрів завдовжки і 150 метрів заввишки. Це - залізна завіса - загоризонтний радар, що знаходиться у Чорнобилі. На заході звук, що випромінювала ця антена,

радіоаматори знали як "Russian Woodpecker". Разом з моїми друзями, Артемом Рижиковим та Чадом Грація, ми зробили фільм про цю антену; про розслідування чорнобильської катастрофи, про боротьбу Дон Кіхота та Наполеона, про "Russian Woodpecker" фільм, котрий виграв "Sundance" фестиваль у 2015 як український фільм. В ньому йшлося про моє розслідування Чорнобильської катастрофи і жахливу таємницю, яку вдалось відкрити. Ала перш за все цей фільм є мандрівкою у світ мертвих, у світ душ, мандрівка, яка ще не скінчилась. Можливо Сан Франциско - це світ душ? Я так сприймаю це місто на березі океану. Я мрію, що знайдеться добра душа, і допоможе створити музей пам'яті жертвам радянської окупації, використовуючи приміщення цієї колосальної залізної дуги. Я вірю, що цей музей постане і що кожна людина, яка б приїжджала у Чорнобиль, бачила велечезну циклопічну споруду перетворену на музей. Музей жертв радянської влади... Я вірю, що це буде... Тому, що я дивлюсь крізь туман, який зносить вітер, і я бачу темну вежу, і починаю сурмити в сурму.

*Спів - ковдра, яка лікує рани землі,
Я захищаю небо на золотому тлі,
Там, де залізо рипить, де бути не
можна мить,*

*Спів голос вітру, - голос який
болить.*

*Мертві, почуйте голос, мертві,
тепер ваш час,*

*Вітер полинь до мертвих й
приведи до нас.*

*Голос співає рані - чуєш, зірка-
полин?*

*Голос - сурма моя, тіло від сурми
тінь.*

*Мертві - літери білі у чорній книзі
землі,*

Я розчинюсь у небі, у золотій імлі.

— Федір Александрович

КРОСВОРД І СУДОКУ

1	2	3	4		5	6	7	
	8			9				
10						11		12
		13	14		15			
16	17				18		19	
20				21		22		
			23		24			
25								
			26					
27		28				29		30
31			32		33			
		34		35				
36	37					38	39	
	40		41		42			
43					44			

ЗА ГОРИЗОНТАЛЛЮ:

1. Населений пункт, де мешкають селяни. 5. Норвезька столиця. 8. Польський національний танець. 10. Орган поглинання їжі. 11. Російська телекомпанія. 13. Тривалий період часу. 16. Прихід, прибуття куди-небудь. 18. Український політичний і громадський діяч, поет, прозаїк, перекладач, журналіст, один із співзасновників Української євангельської церкви. 20. Континентальна ґрунтоутворювальна гірська осадова порода сірувато-жовтого, іноді бурого або червонувато-бурого кольору. 22. Частина п'єси. 23. Одиниця довжини в англійській системі мір (6,069 м). 25. Підприємство, що постачає воду споживачам. 26. Радянський «джип». 27. Об'ємний квадрат. 29. У 16-19 століттях — українська народна назва мідних монет Росії вартістю 3 гроші. 31. Одиниця навчального часу. 33. Телефонний вигук. 34. Французький державний діяч, історик і публіцист, який прагнув посилити франко-радянську співпрацю, щоб захистити Францію від загрози з боку Німеччини. 36. ...-баба. 38. Одногорбий верблюд. 40. Спеціалізація лікаря. 43. Головний мулла. 44. Японська фірма.

ЗА ВЕРТИКАЛЛЮ:

2. Стиль музики, що виник із Хардкор-панку. 3. Водна емульсія каучуку, що міститься в каучуконосних рослинах. 4. Чарівна країна. 5. Легендарний праотець слов'ян, батько Кия, Щека і Хорива. 6. Дуже скупа людина. 7. Грошова одиниця Латвії. 9. «Літаюча тарілка» в англійців. 10. Грошова одиниця Катару — 100 дирхамів. 12. Одиниця вимірювання потужності за системою СІ. 14. Рух у танці. 15. Хокейний клуб. 17. Різновид велосипедних гонок. 19. Старійшина в Середній Азії. 21. Співоче мистецтво. 23. Кінорежисер-казкар. 24. Виїмка для кріплення. 27. Держава у Вест-Індії, розташована на найбільшому однойменному острові та прилеглих островах в Карибському морі. 28. Рід котушки, валика для намотування. 29. Орган травлення. 30. Хвиляста поверхня матеріалу. 32. В релігії Стародавнього Єгипту уособлена життєва сила людини, божественного походження. 33. Грошова одиниця Лаосу. 35. ...-де-Жанейро. 37. Матрос Врунгеля. 39. Жаба. 41. Кілометр. 42. «... Скала» (оперний театр італійському місті Мілан, один з провідних оперних театрів світу).

ЛЕГКИЙ РІВЕНЬ

	7		1		2		9	
3		2	8	6				7
		4			9	5	6	
4		5					2	6
	2			3			8	
9	1					7		4
	6	1	2			3		
7				8	3	2		1
	5		4		1		7	

СЕРЕДНІЙ РІВЕНЬ

			1		7	6		
4								
	9			2			7	
1			8		4			
	8	7				2	9	
			2		6			1
	1			4			8	
								6
		5	3		1			

41. Км. 42. Іа.
Шлунок. 30. Гофр. 32. Ка. 33. Ат. 35. Піо. 37. Лом. 39. Ага.
21. Вокал. 23. Рой. 24. Паз. 27. Куба. 28. Бобіна. 29.
10. Піял. 12. Батт. 14. Па. 15. Хк. 17. Белотур. 19. Аксакал.
2. Емо. 3. Латекс. 4. Оз. 5. Ор. 6. Снара. 7. Лат. 9. Уфо.
За вертикалю:
34. Бару. 36. Алі. 38. Нар. 40. Онколог. 43. Імам. 44. Акаї.
Водоканал. 26. Уаз. 27. Куб. 29. Шар. 31. Урок. 33. Алло.
Епоха. 16. Явка. 18. Крат. 20. Лес. 22. Акт. 23. Роп. 25.
1. Село. 5. Осло. 8. Мазурка. 10. Рот. 11. Нтв. 13.
За горизонталю:
ВІДПОВІДІ ДО КРОСВОРДІ

2	5	3	4	9	1	6	7	8
7	4	9	6	8	3	2	5	1
8	6	1	2	5	7	3	4	9
9	1	8	5	2	6	7	3	4
6	2	7	9	3	4	1	8	5
4	3	5	7	1	8	9	2	6
1	8	4	3	7	9	5	6	2
3	9	2	8	6	5	4	1	7
5	7	6	1	4	2	8	9	3

9	6	5	3	8	1	4	2	7
8	3	4	7	5	2	9	1	6
7	1	2	6	4	9	5	8	3
5	4	9	2	7	6	8	3	1
6	8	7	5	1	3	2	9	4
1	2	3	8	9	4	7	6	5
3	9	6	4	2	5	1	7	8
4	7	1	9	6	8	3	5	2
2	5	8	1	3	7	6	4	9

ПОРАДИ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я

Корисні властивості
календули

Календула - це яскрава помаранчева квітка, яка має багато лікувальних властивостей. Рослину використовують для лікування різних захворювань. Існує багато різновидів календули - близько двадцяти, на сьогоднішній день

виробляють медичні препарати на основі лікарської і польової календули.

До складу багатьох таблеток, мазей і трав'яних чаїв входить календула. Її успішно використовують в косметології, додають при виготовленні кремів, масок і лосьйонів. Настоянка з календули широко застосовується в стоматології. Вона також лікує опіки і має жовчогінний ефект.

Для лікарських цілей використовують квітки рослини. Саме в них містяться речовини, які мають позитивну дію на організм людини. Рідше, для лікування, застосовують коріння календули.

Яскравий жовтий колір рослини надають такі речовини, як каротиноїди. Для приготування чаю або настоянки, слід вибирати квіти по-яскравіше, так як в них міститься

більше активних компонентів і лікувальний ефект буде сильніше.

Помаранчеві квітки містять ефірні масла, антиоксиданти, дубильні речовини. Календула багата кумаринами, які борються із запальними процесами в нашому організмі. Ефірні з'єднання діють як природні антибіотики. Наявність флавоноїдів наділяють їх жовчогінним ефектом.

Чай корисно пити для профілактики вірусних захворювань. Знімає біль в горлі і знижує температуру тіла. Лікувальний чай також добре очищає організм від шлаків і токсинів, відновлюючи роботу печінки і жовчного міхура. Рослина добре зарекомендувало себе для лікування очей. Чай допомагає при набрякості і почервонінні, лікує кон'юнктивіт.

КУДИ ПІТИ

Божі Корівки або Сонечка в Redwood Regional Park Окленда [грудень - лютий]

Прогулянка по Регіональному парку Східної Затоки в Окленді, як правило, охоплює відвідувачів величезною кількістю зелені. Але в зимові місяці можна також помітити своєрідні червоні смуги по гілках і стеблах рослинності.

Це мільйони Божих Корівок, технічно жуків що збираються під час щорічної міграції з центральної долини. Чисельність яскраво-червоної комахи збільшується в грудні, і триває аж до весни.

Ці жуки виконують досить важливу екосистемну службу для нас, вони знищують шкідників. Іноді, коли опиняються на землі, вони скупчуються мільйонами, і це виглядає як червоний килим з жуків.

Ніхто не знає, чому парк став одним з небагатьох місць для їх щорічної міграції. Жуки, як правило, залишаються до лютого, а потім розлітаються в інші місця.

Їх можна знайти в Oakland hills, в Redwood Regional Park, Huckleberry Botanic Regional Preserve, і Joaquin Miller Park.

**3 грудня
Храмове Свято,
Греко-Католицька
Церква Непорочного
Зачаття в
Сан-Франциско
святкує
60 років парафії**

**Українська Греко-Католицька
Церква Непорочного Зачаття**

Де: 215 Silliman Street,
San Francisco, CA 94134

Коли: Неділя, 3-го грудня, 2017
Божественна Літургія об 11 годині
ранку
Після Літургії святковий обід.

**17 грудня Свято
Миколая в
Сан-Франциско і
Сакраменто**

**Українська Православна
Церква Св. Михайла**

Де: 345 7th Street,.
San Francisco, CA 94103

Коли: Неділя, 17-го грудня, 2017
Божественна Літургія о 10 годині
ранку. Після Літургії концерт дітей
Української Школи Сан-Франциско,
святковий обід, і візит Святого
Миколая.

**Українська Греко-Католицька
Церква Св. Андрія**

Де: 7001 Florin Rd.
Sacramento, CA 95828

Коли: Неділя, 17-го грудня, 2017
Божественна Літургія об 11 годині
ранку.
Після Літургії святковий обід і
свято Миколая.

**25 грудня Різдво,
Греко-Католицька
Церква Непорочного
Зачаття в Сан-
Франциско**

**Українська Греко-Католицька
Церква Непорочного Зачаття**

Де: 215 Silliman Street,
San Francisco, CA 94134

Коли: Понеділок, 25-го грудня,
2017

Велике Повечір'я о 9 ранку
Божественна Літургія о 10 ранку
Після Літургії святковий обід.

Пропоную всім бажаючим безкоштовне Ультразвукове Обстеження. Скористайтесь нагодою самі і приведіть своїх коханих, друзів, та знайомих.

В медичних закладах США ультразвукове обстеження тільки одного органу обходиться від \$150 до \$500. Не втрачайте можливості обстеження, термін проведення обмежений.

Дні прийому четвер, п'ятниця, і субота з 9 ранку до 4 ро полудню. Запис на прийом і додаткова інформація **415-319-4677**.

Маю 10-річний стаж роботи в ультразвуковій діагностиці в Україні. Зараз для отримання ліцензії проходжу стажування в Інституті Сонографії в Сакраменто. Також, буду вдячною за будь-яку фінансову підтримку.

ОГОЛОШЕННЯ

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень звертайтеся hromada.sf@gmail.com або телефонуйте (415) 480-4557

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

ГРОМАДА є україномовною газетою для обслуговування потреб української громади Сан-Франциско та всіх кого цікавить українська історія, культура, і українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Також, газета ГРОМАДА не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

OLENATA
FASHION JEWELRY

olenata.com